

Ένας Κύπριος ιεραπόστολος στην Κένυα

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Από την πρώτη στιγμή που πάτησα το πόδι μου στην Αφρική αισθάνθηκα μίαν απίστευτη οικειότητα

Γεννήθηκε το 1945 στη Λεμεσό. Τ' όνομα του ήταν Αντρέας Τηλλυρίδης.

Φοίτησε δημοτικό στην Α΄ Αστική και στη συνέχεια στο Λανίτειο Γυμνάσιο. Αναπολεί τα χρόνια εκείνα τα παλιά, τότε που «υπήρχε λιγότερος πλούτος, λιγότερη άνεση αλλά οι άνθρωποι ήταν πιο αυθεντικοί. Νοσταλγώ εκείνες τις ωραίες μέρες των παιδικών μου χρόνων που δεν επαναλαμβάνονται με το μώλο της Λεμεσού όπου καθημερινά κάνουμε ως μαθητές τις βόλτες μας και την οδό Γλάδστωνος με τα σινεμά και τα ζαχαροπλαστεία».

Η παιδική του ηλικία ήταν δύσκολη

Αντιγόνη Σολομωνίδου Δρουσιώτου

Με το έργο μιας ζωής ο Κύπριος Μητροπολίτης Κένυας Μακάριος επιθεβαιώνει την άποψή του ότι μια Κύπρος τόσο μικρή μπορεί να βοηθήσει μια τεράστια ήπειρο όπως είναι η Αφρική. «Όταν θέλουν οι άνθρωποι μπορεί να κάνουν πραγματικά θαύματα και γίνονται θαύματα χωρίς να μας στοιχίζει τίποτε». Με σπουδές στα καλύτερα πανεπιστήμια ανέλαβε την Ιερατική Σχολή στη Ναιρόμπι και από τότε κτίζουν εκκλησίες, σχολεία, νοσοκομεία, ευαγγελίζουν τους Αφρικανούς στο δρόμο της Ορθοδοξίας.

μια που δεν γνώρισε πατέρα, διότι τον έχασε όταν ήταν ο ίδιος βρέφος. «Μας μεγάλωσε η μητέρα μου. Είναι μεγάλη πληγή το να μεγαλώσει ένα παιδί χωρίς τον πατέρα, αλλά με τη βοήθεια του θεού τελικά όλα έγιναν όπως Αυτός καθόρισε και παρ' όλο που δεν είχα σκοπό να σπουδάσω, τελικά σπούδα-

σα, στα καλύτερα πανεπιστήμια.

Μικρός ήθελα να γίνω μουσικός. Ήμουν μαθητής του Δευκαλίωνα Ιακωβίδη και της Νίνας Κωνσταντινί-

δου στο Ωδείο στη Λεμεσό, γι' αυτό πήγα πρώτα στην Αγγλία, στο Trinity Collage of Music, για να γίνω μουσικός. Ως μαθητής συμμετείχα σε όλες τις εκδηλώσεις του σχολείου, ήμουν στο θεατρικό όμιλο, στο λογοτεχνικό, στη χορωδία και στο χορευτικό συγκρότημα του Μάριου Σωφρονίου. Έπαιζα πιάνο και εξακολουθώ να παίζω όταν βρίσκω ευκαιρία».

Η φοιτητική ζωή στην Αγγλία στην αρχή ήταν δύσκολη. «Μέχρι που γνώρισα τον πατέρα Σωφρόνιο στο Essex και από τότε όλα άλλαξαν. Ο γέροντας Σωφρόνιος ήταν ένας σύγχρονος Άγιος. Η γνωριμία μου μαζί του άλλαξε τελείως την πορεία της ζωής μου. Έβλεπε μακριά και ίσως να ήξερε και το μέλλον, διότι από την πρώτη στιγμή μου είπε ότι θα ήταν καλά ν' αφήσω τη μουσική, παρ' ότι ο ίδιος

ήταν καλλιτέχνης και του άρεσε η μουσική, η ζωγραφική και μου εισηγήθηκε να πάω να σπουδάσω θεολόγος στο Παρίσι, όπου θα πήγαιναν οι μοναχοί του. Τελικά πήγα στο Ρωσικό Θεολογικό Ινστιτούτο για πέντε χρόνια και τα δύο τελευταία στη Σορβόνη. Ήμουν εκεί στον ξεσηκωμό των φοιτητών του Μάη του '68. Έζησα ιστορικές στιγμές στο Παρίσι, ήταν κι ο θάνατος του Ντε Γκωλ. Ήταν μεγάλο σχολείο εμπειριών. Η εθνική βιβλιοθήκη των Παρισίων ήταν σαν το σπίτι μου διότι πήγαινα κάθε μέρα. Έμαθα να ερευνώ και να γράφω. Μπόρεσα να διεισδύσω στις μεγάλες μορφές της ορθοδοξίας των Ρώσων της διασποράς».

**Οι πρώτες 100 λίρες
από τον Εθνάρχη**

Τα έξοδα πολλά, γι' αυτό σκέφτηκε

να γράψει στον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο ζητώντας του μια οικονομική ενίσχυση για τις σπουδές του. «Πράγματι ο Μακάριος ανταποκρίθηκε αμέσως και μου έστειλε £100. Από τότε μέχρι να τελειώσω τις σπουδές μου έστελλε δυο φορές το χρόνο ένα ποσό. Ζούσε τότε ο μεγάλος ευεργέτης Αναστάσιος Λεβέντης, τον οποίο γνώρισα και με βοήθησε κι αυτός πάρα πολύ.

Γνώρισα τον Μακάριο το 1972, όταν τελείωσα τις σπουδές μου και επέστρεψα στην Κύπρο. Όταν είδε τα διπλώματά μου πρότεινε να κάνω διδακτορικό. Με είχαν δεκτεί στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης και ανέ-

λαβε όλα τα έξοδα. Οι σπουδές στην Οξφόρδη κράτησαν τέσσερα χρόνια. Το 1970-71 ο Μακάριος είχε πάει στην Κένυα και άρχισε να κτίζει την Ιερατική Σχολή. Με κάλεσε το 1975 στην Κύπρο επειγόντως και μου ζήτησε, αν μπορούσα να διακόψω τις σπουδές μου για να πάω στη Ναϊρόμπι να λειτουργήσω την Ιερατική Σχολή. Τον παρακάλεσα να με αφήσει να τελειώσω-μου έμενε ένας χρόνος. Το Δεκέμβριο του 1976 υπέβαλα το

διδακτορικό μου και 11 Ιανουαρίου 1977 έφτασα στην Κένυα. Επειδή ήμουν νέος και άπειρος ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος σκέφτηκε να πάω με κάποιον άλλο και έστειλε τον τότε Μητροπολίτη Πάφου νυν Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο. Αυτός με παρέλαβε στο αεροδρόμιο. Από την πρώτη στιγμή που πάτησα το πόδι μου στην Αφρική αισθάνθηκα οικειότητα, είπα από μέσα μου ότι εδώ γεννήθηκα.

Δεν ξέρω πώς να την εξηγήσω. Αμέσως άρχισα την προετοιμασία για τη Σχολή. Τον Αύγουστο κοιμήθηκε ο Μακάριος. Ο πρόωρος θάνατος του Αρχιεπισκόπου σταμάτησε τα πάντα και έτσι επέστρεψα στην Κύπρο όπου

έμεινα ένα χρόνο και μετά πήγα για μεταδιδακτορικό σε πανεπιστήμιο στο Βέλγιο. Έμεινα τρία χρόνια και όταν αποφασίστηκε από το Πατριαρχείο το άνοιγμα της Σχολής επέστρεψα πίσω το Δεκέμβριο του 1981. Από τότε είμαι εκεί.

Όλα αυτά τα χρόνια ήμουν λαϊκός. «Χειροτονήθηκα τον Ιούλιο του 1992 μετά από πρόταση του σημερινού Πατριάρχη Αλεξανδρείας Πέτρου, ο οποίος ήταν τότε Μητρο-